БЕРНАР ДЬО ВЕНТАДУР
НЕ Е ЗА ЧУДЕНЕ, ЧЕ ПЕЯ…

Превод от окситански: Симеон Хаджикосев, 1990

chitanka.info

Не е за чудене, че пея
и най-добър съм в песента,
влече ме властно любовта,
че аз съм сътворен за нея —
сърце и плът, разумна мисъл,
и сила, разум вложих там.
Влече ли ме Амор, си знам,
че всичко друго губи смисъл.

Не чувствуваш ли ти в сърцето
на обич нежна сладостта,
мъртвец си, знай, без любовта
навеки е сърцето клето.
Не ме е Господ Бог намразил,
та да живея някой ден
от грях такъв опечален —
че сам съм любовта погазил.

Ала повярвайте, за бога,
обичам прелестна жена:
въздишам, плача, ето на,
обичам я до изнемога.
Амор сега ме в плен владее
в затвор с решетеста врата,
ключ там е само милостта,
а тъкмо милост няма в нея.

А любовта ме наранява —
от нежна сладост устрелен,
умирам сто пъти на ден
и сто пъти се съживявам.
И злото ми е тъй прекрасно,
че благо ми се струва то,
а щом са от едно тесто,
след мъка иде радост ясна.

Любовникът — голям въпрос е —
е благороден или зъл.
Клеветникът пък би могъл
рога на челото да носи.
Богатство бих дарил несметно,
стига да имах аз пари,
но тя, тя да се увери,
че я обичам беззаветно.

Щом видя я, си проличава
по моя вид без много труд,
треперя целият от смут
като листо, щом лъх повява.
Умът ми има детска сила,
щом от Амор съм запленен,
но, мисля, мъж така смутен
любимата би съжалила.

Госпожо, чуйте ми молбата:
слуга бих бил във всеки двор,
ще служа като същ сеньор
с каквато ще да е заплата.
Желая да се подчинявам
на вас, прекрасна синя кръв.
Не сте ни мечка, нито лъв,
на милостта ви се предавам.
На Благата, където тя е,
препращам стих, та да узнае,
че аз далеко пребивавам.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.